

Má vodárenství být jen v českých rukou?

Musíme se podívat na vlastnické struktury vodárenských společností, protože znovu došlo na to, že jsme nikdy neměli vodu privatizovat. Po květnové jednodenní návštěvě Kraje Vysočina to prohlásil předseda vlády **Andrej Babiš** s tím, že se musíme znovu vrátit k regulaci a celkově k prodejním cenám vody. Šéf kabinetu také konstatoval, že vláda řeší možnost půjček pro obce, aby mohly odkoupit zpět podíly v privatizovaných vodárenských společnostech.

„Premiér má pravdu, když říká, že voda by se neměla privatizovat, ale to je už jen pláč nad rozlitym mlékem,“ poznamenal k premiérovým výrokům starosta Nového Bydžova **Pavel Louda**. Níže na této stránce přinášíme jeho konstatování, že na Králo-

věhradecku dnes pro společnost Vodovody a kanalizace Hradec Králové (VAK HK), do níž vložilo svůj vodo hospodářský majetek více než 110 municipálních akcionářů, úspěšně a efektivně jako provozovatel funguje společnost Královéhradecká provozní ze skupiny VEOLIA, přičemž VAK HK v ní drží 34% podíl.

Alena Šídllová, starostka malé obce Spělkov na Žďársku, má zase dobrou zkušenost se svazkem obcí SVK Žďársko, do nějž vložilo své vodovody a kanalizace na osmdesát obcí a měst a který tento majetek svěřil k provozování ryze české municipální Vodárenské akciové společnosti. Starostka si neumí představit, že by Spělkov se svými pětácti obyvateli jednou v budoucnu snad svůj skromný vodo hospodářský maje-

tek předal k provozování subjektu z privátní sféry.

Ani starosta, ani starostka přesto nejsou sveřepými zastánci jednoznačně vyhraněného pohledu na to, zda „česká voda“ má patřit výhradně do „českých rukou“. Proto tentokrát ona „PRO“ a „PROTI“ berme poněkud s rezervou. Ostatně, jak pro Moderní obec poznamenal **Pavel Louda**, „85 % vodárenského majetku, tedy vodovodů, kanalizací, úpraven, čistíren a dalších technologií, patří městům a obcím. Zdroje povrchové i podzemní vody spravuje stát. O cenách vodného a stočného rozhodují města a obce. Takže heslo »Česká voda v českých rukou« je naplněno.“ **lrš!**

(K témuž i na str. 22 a 23 – pozn. redakce)

PRO

Ing. ALENA ŠÍDLLOVÁ,

starostka obce Spělkov
(okres Žďár nad Sázavou)

Naše obec je se svými 45 obyvateli jednou z nejmenších v Kraji Vysočina. Vodovod byl u nás vybudován již v roce 1956 místními obyvateli, což bylo na tu dobu dosti pokrokové. Po revoluci, kdy se obec opět osamostatnila, vstoupila do DSO Svaz vodovodů a kanalizací Žďársko (SVK Žďársko), do něhož vložila i svůj obecní vodovod. Sama totiž nebyla schopna jej udržet v provozuschopném stavu, a to hlavně z finančních důvodů. Mimochodem, SVK Žďársko vznikl v roce 1993, tedy v době, kdy se obce a města v celé zemi složitě rozhodovaly, jak naloží s vodovody a kanalizacemi, které na ně převedl stát. Některé radnice zvolily cestu pronájmu tohoto majetku soukromým provozovatelům, jiné se rozhodly nepouštět jej ze svých rukou a neztratit nad ním kontrolu.

Protože SVK Žďársko není soukromým subjektem, dosáhl i na dotace z Evropské unie. Přijetí dotace s sebou samozřejmě nese také povinnost meziročního nárůstu ceny vodného a stočného plus inflace. Pro letošní rok na základě finanční analýzy, jejíž naplňování je podmínkou získání evropské dotace, však cena vodného a stočného mohla zůstat na stejné výši jako v roce 2017, tj. 94,90 Kč/m³. Může se to zdát poměrně hodně, ale SVK Žďársko působí v rozsáhlém regionu utvářeném osmdesáti členskými obcemi, což s sebou nese naléhavou nutnost uplatnění tzv. solidární ceny vody, tedy jednotné výše vodného a stočného ve všech členských obcích bez ohledu například na vzdálenost té či oné obce od zdroje vody.

SVK Žďársko svěřil provozování vodovodů a kanalizací Vodárenské akciové společnosti, a. s., která funguje pro více než půl milionu obyvatel. Pro mě je však důležitá skutečnost, že jejím jediným akcionářem je Svaz vodovodů a kanalizací měst a obcí s. r. o., v němž jsou sdruženy svazky měst a obcí či samostatné obce. Jde tedy o ryze českou firmu, v níž rozhodují samy obce a města a žádný soukromý vlastník, ať už český nebo zahraniční. Roční příspěvek obce do SVK Žďársko činí 100 Kč na obyvatele, což je pro nás příznivé. Neumím si představit, že bychom se v obci měli o provoz vodovodu starat sami – nejsou na to lidi. A svěřit majetek nějaké soukromé firmě, již by naše malá obec byla stěžím rovnocenným partnerem? Ani to si neumím představit. A proto bych ani neusilovala o případnou půjčku od státu na to, aby obec sama mohla provozovat svůj vodárenský majetek.

PROTI

Ing. PAVEL LOUDA,

starosta města Nový Bydžov
(okres Hradec Králové)

Na návrhy pana premiéra k problematice vodárenství, resp. vlastnictví vodárenských společností, mám následující reakci: Pohled na vlastnické struktury těchto společností v ČR je opravdu žalostný. Místo o něco více než deset krajových vodárenských společností, z nichž každá by obsluhovala zhruba půl milionu až milion obyvatel a respektovala rozvodí a povodí, vzniklo privatizací vodárenství provedeného českou vládou v polovině devadesátých let bludiště několika tisíc vlastníků a provozovatelů. Téměř zmizely státní dotace do vodárenství. Voda a starost o ni zůstala městům a obcím. Ty neměly peníze, neměly zkušenosti z vlastnění a provozování vodárenského majetku, nevěděly, jak si zajistit dostatečné zdroje vody. Hledaly tedy řešení. Jsem starostou Nového Bydžova, sedmitisícového města. My jsme vložili majetek do společnosti Vodovody a kanalizace Hradec Králové, a. s., (VAK HK) a stali se jedním z více než 110 municipálních akcionářů společnosti. Společnost VAK HK ve snaze získat prostředky na obnovu sítí svěřila od roku 2006 provozování společnosti Královéhradecká provozní, a. s., (KHP) ze skupiny VEOLIA, současně si ponechala 34% podíl v KHP.

V roce 2008 se město Nový Bydžov dostalo do problémů s čištěním městských odpadních vod, z města odešla mlékárna a koželužna, náklady s provozováním ČOV byly pro město nesnesitelné. Řešením byl odkup čistírny společností VAK HK a zajištění jejího provozu pro město za jednotnou cenu stočného. Bez prostředků od VEOLIE získaných za vstup do provozování by odkup nebyl možný.

Po rozdělení společnosti na vlastnickou a provozní část se činnost společnosti zefektivnila, o třetinu se snížil počet zaměstnanců, významně se zlepšil hospodářský výsledek. Dlouhodobý plán obnovy vodárenského majetku v regionu, tedy i v Novém Bydžově, se úspěšně plní, sítě a technologie jsou v konstantně dobrém provozuschopném stavu. Obyvatelům a průmyslu jsou poskytovány kvalitní vodárenské služby.

Nájemné, které dostává VAK HK od KHP ze skupiny VEOLIA se za dvanáct let zdvojnásobilo, letos dosáhne téměř 250 mil. korun. Cenu vodného a stočného stanovuje VAK HK, tedy města a obce, majetek vložila města a obce do této společnosti a jsou jejími akcionáři. Konečně jsme se naučili spravovat vodu v našem regionu. Pochybuji, že si akcionáři společnosti přejí změnu ve vlastnické struktuře.